

Dico 2. (Ibid. ad 2.) Excessus in ornatu mulierum, per se loquendo & abstrahendo ab omni adventitia malitia, non est mortalis. Ita communiter cum Auctore. Prob. Excessus in appetitu rei, quæ non est de se mala, non est mortalis, ut patet in appetitu inordinato divitiarum, honorum, & similitum; atque esse ornatum & pulchrum non est quid de se malum, sed indifferens: ergo. Confirm. Talis excessus secundum se non est contra Dei, aut proximi, vel ipsius utentis charitatem; non enim inde, vel honor Dei, vel proximi, vel utentis læditur: ergo. Dixi: Per se loquendo, &c. (Ibid.) quia per accidens ratione annexæ alicujus malitiæ potest esse peccatum mortale. 1. Ratione finis, si fiat propter lasciviam, aut in contemptum Dei, 2. Ratione scandali, ut si quis veste ita tenui ac subtili utatur, ut pudenda non satis tegantur: quia hoc est de se turpe & grave libidinis incentivum; de mutatione peccatoris dicam modo. 3. Ratione prohibitionis, ut si genus quoddam vestimenti, seu ornatus esset strictè prohibitum. Item ratione variarum aliarum circumstantiarum, quæ occurrere possunt.

Obj. 1. Contra utramque Conclusionem. Ornatus mulierum etiam nuptiarum, prohibetur 1. Petr. 3. his verbis. Quarum (scilicet mulierum) non sit extrinsecus capillatura, aut circumdatio auri, aut indumenti vestimentorum cultus: ubi Glossa Cypriani in libr. de habitu virg. dicit: *Sericeæ & purpurae intute. Christum sincere intueri non possunt: auro & margaritis adornate & monilibus, ornamenta mentis & corporis perdidimus;* quæ indicant culpam mortalem: ergo. R. cum Glossa ibid. (Ibid. ad 1.) quod mulieres eorum, qui in tribulatione erant, contemnebant viros, & ut illis placerent se pulchrè ornabant, quod fieri prohibet Apost. tanquam grave malum; in quo etiam casu loquitur Cyprianus. Non autem prohibet conjugatis mulieribus ornari, ut placeant viris, ne deur eis occasio peccandi cum illis. Unde Apost. 1. ad Tim. 2. dicit: *Mulieres in habitu ornato cum verecundia & sobrietate ornentur se, non in tortis erinibus, aut auro, aut margaritis, aut veste pretiosa.* Per quod datur intelligi, quod sobrius & moderatus ornatus non prohibetur mulieribus; sed superfluus, inverecondus, & impudicus. Insupèr in prioribus Ecclesie sæculis major requirebatur modestia in mulieribus ad edificationem Ethnicorum, quæ de causa hi ornatus poterunt a Patribus prohiberi.

Instr. 1. S. Cyprianus loco cit. dicit, mulieres, etiam nuptas, quæ faciunt, manus Deo inferre, impugnare divinum opus, Deum videre non posse, sed cum diabolo arsaras: ergo. R. (Ibid. ad 2.) Quod mulierum fucatio, de qua Cyprianus loquitur, sit quedam species fictionis, quæ non potest esse sine peccato. Unde Aug. Ep. cit. dicit: *Fucari pigmentis, quo rubicundior, vel candidior, appareat, adulterina fallacia est, qua non dubito etiam ipsos maritos se nolle decipi.* Non tamen semper talis fucatio est cum peccato mortali; sicut nec omne mendacium, seu omnis fictio est peccatum mortale; sed solum, quando fit propter lasciviam, vel in Dei contemptum: in quibus casibus loquitur Cyprianus. Sciendum tamen, quod aliud sit fingere pulchritudinem non habitam, & aliud occultare turpitudinem ex aliqua causa proveniente, puta ex ægitudine, vel aliquo hujusmodi: hoc enim est licitum; quia secundum Ap. 1. ad Cor. 12. *Quæ putamus ignobiliora membra esse corporis, his honorè abundantiorè circumdamus.*

Insupèr, quamvis fucatio, adhibita ad fingendam nativum colorem, sit fictio culpanda, ut dictum est; si tamen eam adhibeat mulier, non ea intentione ut decipiat, sed ut simpliciter appareat pulchra, vigente præsertim hujusmodi pigmentorum usu; quo fit, ut vix decipiantur; nisi qui volunt decipi; inde faciat, vel jubente marito (quamvis enim, ut dixi Aug. soleant mariti nolle hac adulterina pulchritudine decipi, sunt tamen, qui suas uxores sic ornari cupiunt), vel ut ipsum ab alienis amplexibus retrahat, aut alia de causa rationabili, ut fortè fecerunt Judith & Esther, non putò culpandam. Quod culpet S. Th., ut assertit P. Henno, nullibi video. Dicit quidem S. Doctor, quod fucatio, de qua loquitur Cyprianus, sit quedam fictio, quæ non est sine peccato; sed non dicit, quod omnis fucatio sit fictio. Eandem hallucinationem reprehendit Sylvester in Summa Angelica v. *Ornatus* q. 4. Sic etiam non videtur culpandus vir, vel mulier, qui ex

rationabili causa utitur coma adoptiva, seu capillis alienis simpliciter ad ornatum, eo modo quo utitur lana ovium, vel pellibus aliorum animalium; nisi fortè per hoc velit decipere fingendo esse proprios, quo casu erit fictio venialis, ut dictum est de fucato.

Instr. 2. Mulieres, quæ fucantur, adulterant opus Dei, & illud emendare volunt, quod cedit in gravem Dei injuriam: ergo. R. N. Ant. Non enim in hoc spectant opus Dei qua Dei est, sed opus nature; natura autem potest juvari per artem: sic natura nascitur nudi, arte cooperimur. Sic multi nascuntur deformes, aut membris debiles, qui arte sanantur, aut juvantur.

Obj. 1. Sicut non congruit mulieri, quod veste virili utatur, ita ei non competit, quod inordinatio ornatu utatur; atque primum est peccatum mortale: ergo. Prob. Min. ex lege Deut. 22. *Non induatur mulier veste virili, nec vir veste muliebri:* ergo. R. (Ibid. ad 3.) N. Min. Quamvis enim uti veste alterius sexus, consideratur secundum se & abstrahendo a circumstantiis, præ se ferat aliquam deformitatem; eo quod non conveniat conditioni personæ secundum consuetudinem, & possit esse causa lasciviæ; tamen non est ita natura sua malum, ut ex circumstantiis coonestari non possit; puta, si sit necesse ad se occultandam ab hostibus, vel propter defectum alterius vestimenti, vel propter aliquid aliud hujusmodi. Unde, si ex levitate, vel vanitate fiat absque scandalo, aut periculo proximi lasciviæ, erit peccatum veniale tantum. Ad Prob. Min. ex leg. Deut. R. hanc legem esse judicalem, vel ceremonialem ideo latam, quod Gentiles tali mutatione habitus abuterentur ad Idololatriæ superstitionem. Evanuit autem præ Christus.

Obj. 3. Ornatus mulierum est provocativus ad libidinem: ergo. R. D. Ant. Est provocativus remotè & naturalitè, C. Proximè & vitiosè, N. Est enim provocativus, sicut ipsa pulchritudo, quam ornat; pulchritudo autem naturalis non est proximè & vitiosè provocativa, sed remotè tantum & naturalitè; alioquin contiuè peccaret pulchra mulier se præbens conspectui hominum. Vide Cajet. hic §. Ad horum & §. seq. ad 1.

Instr. Salmè nuditas pectoris est vitiosè provocativa ad libidinem; atque hæc reponitur inter ornamenta mulierum: ergo. A. D. Maj. Nuditas immodica pectoris est vitiosè provocativa, C. Nuditas modica, N. Mulier itaque modicè nudans pectus pro consuetudine Patriæ absque prava intentione potest excusari juxta Syvlium, Cajet. Navarr. & alios, quia pectus est pars corporis honesta, quam nec natura nec pudor absolutè regi jubent. Hac tamen consuetudo quantum fieri potest, est extirpanda, & qui illam primum introduceret, gravitèr peccaret, quia insolentia magis movent. Quæ autem ita immodicè nudant pectus, ut media urbera nuda appareant, nullatenus sunt excusandæ, cum tam immodica nudatio non ita parum sit provocativa, & magis pertineat ad lasciviam, quam ad pulchritudinem. Idem fermè dicendum de iis, quæ quidam urbera habent cooperta, sed lineo tam tenui, ut remaneant intuentibus perspicua.

Circæ præcepta Temperantiæ, de quibus S. Doctor agit q. 170. hoc unum occurrit notandum: (Q. 170. a. 1. b.) nimirum inter præcepta Decalogi convenienter tradi præceptum negativum de temperantia, scilicet prohibitionem adulteri, non solum secundum quod opere exercetur, sed etiam secundum quod corde concupiscitur: quia ea præcepta ponuntur in Decalogo, quæ vel directiùs ad charitatem Dei & proximi ordinantur, vel directiùs illi opponuntur; charitati autem proximi maximè opponitur adulterium, per quod aliquis usurpat sibi rem alienam, abutendo scilicet uxore proximi. (Ibid. ad 2.) Præcepta verò affirmativa de temperantia non conveniebant reponi inter præcepta Decalogi; quia præcepta Decalogi sunt quedam universalis legis divinæ principia, unde oportet ea esse communia. Usus verò temperantiæ variatur secundum diversa tempora, sicut dicit Aug. de bono conjugali cap. 15. & secundum diversas hominum leges & consuetudines; ut patet in jejunio.

Et hæc de Temperantia, cæterisque virtutibus cardinalibus ad majorem illius gloriam, qui omnium virtutum est auctor & largitor.

FINIS.

IN-

INDEX

DISSERTATIONUM, ARTICULORUM, PARAGRAFORUM, Petitionum, Consectoriarum, Digressionorum, &c.

Quæ in hoc Tomo continentur.

TRACTATUS DE FIDE.

DISSERTATIO I. De objecto Fidei. pag. 1.
Articulus I. Quodnam sit objectum Fidei? ibid.
Solvuntur Objectiones. ibid.
Art. II. In quod fit ultima resolutio, seu analysis Fidei nostræ? 2
Petes, utrum revelationes privatæ pertineant ad Fidem? 3
Art. III. Utrum Fides possit subesse falsum? ibid.
Solvuntur Objectiones. 4
Art. IV. Utrum objectum Fidei sit necessariò obscuro & quo modo obscuritas se habeat ad illud? ibid.
Art. V. Utrum saltem evidentiâ in attestantè sit compositibilis cum fide? 5
Art. VI. Utrum mysteria Fidei sint evidenter credibilia? 6
Solvuntur Objectiones. 6
Petes, utrum, ut aliquis credat, debeat necessariò esse ipsi evidens mysteria fidei esse credibilia? 7
Expenduntur motivi credibilitatis. 7
Art. VII. De articulis & Symbolis Fidei. 8
§. I. De articulis Fidei. 8
Petes 1. Utrum credibilia convenienter distinguantur per articulos? ibid.
Petes 2. Quot sint articuli Fidei? ibid.
Petes 3. Utrum articuli Fidei secundum successionem temporum creverint? ibid.
§. II. De Symbolis Fidei. 8
Petes 1. Quid sit Fidei Symbolum? ibid.
Petes 2. An conveniens fuerit, articulos Fidei redigi in Symbolum? ibid.
Petes 3. Quot sint Fidei Symbola in Ecclesia? ibid.
Petes 4. Quare plura Symbola proponuntur in Ecclesia? 9
DIGRESSIO I. HISTORICA. Utrum Symbolum, quod dicitur Apostolorum, sit ab Apostolis editum? ibid.
DIGRESSIO II. HISTORICA. Utrum Symbolum, quod dicitur S. Athanasii, sit genuinum ejus opus? ibid.
DISSERTATIO II. De motibus credibilitatis Religionis Christianæ adversus Incredulos, vulgò Deistas. 10
Art. I. Vaticinia Prophetarum de Religione Christiana, & ejus Auctore. ibid.
Art. II. Miracula Christi, & Apostolorum: itèr promissiones Christi adimpletæ in confirmationem Religionis Christianæ. 11
§. I. Quædam Questiones circa miracula breviter resolvuntur. ibid.
Petes 1. Quid sit Miraculum? ibid.
Petes 2. Utrum omnia, quæ videntur, aut dicuntur miracula, sint veræ & propriè dicta miracula? ibid.
Petes 3. Quomodo dignosci potest, aliquod miraculum esse factum virtute divinâ, & non virtute naturæ nobis ignatâ; ideòque esse verum miraculum? ibid.
Petes 4. Undè dignosci possit, factum miraculosum, quod narratur, non esse suppositum & fabulosum? 12
§. II. Facta sunt veræ miracula in confirmationem Religionis Christianæ. ibid.
Tria præstantia adversus incredulos. ibid.
Primum: Libri novi Testamenti non sunt suppositi. ibid.
Secundum: Facta, quæ narrant, sunt verâ. ibid.
Tertium: Ista facta sunt verâ miracula. ibid.
§. III. Propetiæ & promissiones Christi adimpletæ. 13
Art. III. Modus mirabilis, & plenè divinus, quo Christiana Religio fuit fundata & propagata. ibid.
DISSERTATIO III. De actu interno & externo Fidei. 14
Art. I. Utrum sit de necessitate salutis credere aliquid supra rationem naturalem? ibid.
Art. II. Utrum in hoc statu Legis Evangelicæ Fides explicita Incarnationis & Trinitatis sit necessaria necessitate mediè ad salutem? 15
Solvuntur Objectiones. 16
Art. III. Cæteræ difficultates circa actum Fidei internum expenduntur. 17
§. I. Quæ sint credenda necessitate præcepti? ibid.
§. II. Quondam obliget præceptum Fidei? 18.

§. III. Utrum ad ascensum Fidei requiratur motio voluntatis? 19.
Petes 1. Utrum actus Fidei possit esse meritorius? ibid.
Petes 2. Utrum ratio inductiva ad credendum, seu motiva credibilitatis minuunt meritum Fidei? ibid.
Art. IV. De actu Fidei externo. ibid.
§. I. De præcepto actus Fidei externi negativo. ibid.
§. II. De præcepto actus Fidei externi affirmativo. 20.
DISSERTATIO V. De habitu, subjecto, causis, & affectibus Fidei. 21.
Art. I. De habitu Fidei per Quæstiones. ibid.
Petes 1. Utrum Fides rectè definitur ab Apostolo Hebr. 11. *Sperandum, &c.* ibid.
Petes 2. Utrum Fides sit in intellectu tanquam in subjecto? ibid.
Petes 3. Utrum Charitas sit formale Fidei? ibid.
Petes 4. Utrum Fides informis sit virtus? ibid.
Petes 5. Utrum Fides dicenda sit virtus intellectualis? 22.
Petes 6. Utrum sit idem habitus Fidei formatæ & informis? ibid.
Petes 7. Utrum Fides sit prima inter virtutes. ibid.
Petes 8. Utrum Fides sit certior omnibus cognitionibus naturalibus? ibid.
Petes 9. Utrum Fides sit discursiva? ibid.
Art. II. De habitibus Fidem. ibid.
Solvuntur Objectiones contra ult. Concl. ibid.
Petes, utrum Fides possit esse major in uno, quàm in alio? 24.
DISSERTATIO V. De vitiis Fidei oppositis. 25.
Art. I. De Infidelitate in communi per Quæstiones. ibid.
Petes 1. Utrum Infidelitas sit peccatum? ibid.
Petes 2. Utrum Infidelitas sit in intellectu? ibid.
Petes 3. Utrum Infidelitas sit maximum peccatorum? ibid.
Petes 4. Utrum omnia Infidelium opera sint peccata? 26.
Petes 5. Quot sint species Infidelitatis? ibid.
Petes 6. Quæ species Infidelitatis sit gravior peccatum? ibid.
Petes 7. Utrum sit licitum disputare de Fide cum Infidelibus? ibid.
Art. II. Utrum Infidèles sint cogendi ad Fidem? ibid.
Petes, utrum ritus Infidelium sint tolerandi? 27.
Art. III. De heresi. ibid.
§. I. Quid & quotplex sit heresi? ibid.
Petes 1. Utrum, qui negaret conclusionem Theologicam, esset Hæreticus? 28.
Petes 2. Utrum dubius in Fide sit Hæreticus? ibid.
§. II. De poenis Hæreticorum. 29.
§. III. Utrum omnes Hæretici manifesti priventur jurisdictione sic, ut non possint validè absolvere? ibid.
§. IV. Quis possit absolvere ab heresi? 30.
Petes, utrum saltem virtute Jubilæi possint Confessarii absolvere ab heresi occultâ? 31.
§. V. De Libris Hæreticorum, & aliis prohibitis. ibid.
Petes, utrum, qui legit in libris Catholicorum quædam dicta excerpta ex libris Hæreticorum, peccet & incurrat Excommunicationem? 32.
Art. IV. De Apostasia. ibid.
Art. V. De Blasphemia. ibid.
Petes, cui virtuti opponatur blasphemia? 33.
TRACTATUS DE REGULIS FIDEI.
DISSERTATIO I. De Scriptura Sacra. ibid.
Art. I. Quid sit, & an sit Scriptura sacra. ibid.
Art. II. Utrum singula Scripturæ verba sint a Spiritu sancto dictata? 34
Solvuntur Objectiones. 35
Art. III. De divisione Scripturæ sacrae. 35
Petes, utrum libri Deuterocanonici sint æqualis auctoritatis, ac Protoconici? 36.
Art. IV. De variis Scripturæ sacrae versionibus. 36.
Versio Chaldaica. ibid.
Versio Syriaca. ibid.
Versio Græca. ibid.
Versio Latina. ibid.
Art.

Xxxx 2

Art. V. De auctoritate Textus hebraici & graeci; nec non Editionis septuaginta.	ibid.	Solvuntur Objectiones.	ibid.
Art. VI. De auctoritate vulgatae Editionis.	38.	Art. III. De Primatu Romani Pontificis.	77.
Art. VII. Utrum liceat legere Scripturam Sacram in lingua vulgaris?	39.	Solvuntur Objectiones.	79.
Petes 1. Utrum saltem Pastores, Concionatores, &c. possint legere Scripturam in lingua vulgaris?	40.	Art. IV. Quo Jure Ecclesiae Primatus sit Episcopatum Romano annexus?	82.
Petes 2. Utrum, qui curae animarum non deputantur, sciunt tamen linguam latinam, possint legere Scripturam in vulgari lingua?	ibid.	Solvuntur Objectiones.	83.
Art. VIII. De Scripturae sacrae sensibus.	ibid.	Art. V. De infallibilitate, seu Inerrantia summi Pontificis in definiendis quaestionibus fidei & morum.	ibid.
Petes 1. Ad quem sensum pertineat Parabolicus?	41.	§. I. Praenotanda.	ibid.
Petes 2. Utrum omnis textus Scripturae habeat sensum litteralem?	ibid.	Clerici Gallicani de Ecclesiastica potestate Declaratio.	84.
Petes 3. Utrum idem textus Scripturae possit habere plures sensus litterales?	ibid.	§. II. Communis sententia assertitur, & invictis Scripturae testimoniis probatur.	85.
Petes 4. An quatuor sensus assignati possint reperiri in uno textu Scripturae?	ibid.	§. III. Probatur conclusio ex Patribus.	86.
Petes 5. An in quolibet textu Scripturae isti quatuor sensus reperiantur?	ibid.	Augustinus.	87.
Petes 6. Quis sensus sit potior, an litteralis, an mysticus?	ibid.	S. Thomas.	ibid.
Petes 7. Utrum sensus Scripturae sit obscurus?	ibid.	§. IV. Probatur conclusio ex Conciliis & Pontificibus.	88.
Petes 8. Quare sensus Scripturae sit obscurus?	ibid.	§. V. Probatur conclusio ex Patribus, Episcopis, & Theologis Gallicanis.	90.
Petes 9. Cujus sit iudicare de vero sensu Scripturae?	ibid.	§. VI. Probatur conclusio ex praxi Ecclesiae ab exordio.	92.
Petes 10. An non sint quaedam Regulae ad dignoscendum sensum litteralem Scripturae?	42.	§. VII. Probatur conclusio rationibus.	ibid.
Petes 11. Quid sit sensus accommodatus?	ibid.	§. VIII. Probatur conclusio ex absurdis adversae sententiae.	ibid.
Petes 12. Utrum liceat cuique privato usurpare verba Scripturae in sensu accommodatum?	ibid.	Petes 1. Utrum illa declaratio Cleri sit definitio Ecclesiae Gallicanae?	93.
DISSERTATIO II. De Traditionibus.	ibid.	Petes 2. Quis fuerit Academiae Parisiensis sensus circa hanc aliquorum Episcoporum declarationem?	ibid.
Art. 1. Quid, quotuplex sit Traditio; & quantae auctoritatis?	ibid.	Petes 3. Quem exitum habuerit haec declaratio?	ibid.
Petes, quae sit Regula dignoscendi Traditionem in communi: deinde dignoscendi esse divinam?	ibid.	§. IX. Praeluditur commune & praecipuum effugium adversariorum.	ibid.
Art. II. Utrum Traditiones divinae sint necessario admittendae?	43.	Art. VI. Solvuntur Objectiones.	94.
Solvuntur Objectiones.	ibid.	§. I. Solvuntur Objectiones petite ex inutilitate Conciliorum, & ex SS. Cyrano & Augustino.	ibid.
DISSERTATIO III. De Ecclesia.	46.	§. II. Solvuntur Objectiones ab exemplis summorum Pontificum, qui dicuntur errasse.	95.
Art. I. Quid sit Ecclesia.	ibid.	S. Petrus, Zephirinus, Stephanus I. Marcellinus, Liberius.	96.
Art. II. Qui sint in Ecclesia?	ibid.	Zozimus.	ibid.
§. I. Utrum omnes & soli predestinati sint in Ecclesia?	ibid.	Hormisdas, Vigilius, Honorius.	97.
§. II. Utrum soli justi sint in Ecclesia?	47.	Gregorius III., Stephanus II., Nicolaus I., Stephanus VII., Sergius III.	98.
§. III. Utrum Cathenmeni sint in Ecclesia?	ibid.	Celestinus III., Alexander III., Bonifacius VIII., Bonifacius IX., Joannes XXII., Sixtus V.	ibid.
§. IV. Utrum Haereticus sint in Ecclesia?	48.	§. III. Solvuntur Objectiones petite a summis Pontificibus, qui dicuntur se agnovisse fallibiles, aut ab aliis habiti sunt fallibiles.	99.
§. V. Utrum Schismatici & Excommunicati sint in Ecclesia?	ibid.	Art. VII. De Praeeminentia summi Pontificis supra Concilium generale.	ibid.
Art. III. Utrum Ecclesia sit visibilis?	49.	Art. VIII. Solvuntur Objectiones.	102.
Solvuntur Objectiones.	ibid.	§. I. Solvuntur Objectiones ex Concil. Constantiensi & Basileensi.	ibid.
Petes, utrum visibilitas competat etiam sectis Haereticorum?	50.	§. II. Solvuntur caeterae Objectiones.	103.
Art. IV. De Notis verae Ecclesiae.	ibid.	Art. IX. Utrum sit de fide, Pium VI. esse summum Pontificem?	108.
§. I. An, & quae sint notae verae Ecclesiae?	ibid.	DISSERTATIO V. De Conciliis Generalibus.	110.
Vera Ecclesia est una.	ibid.	Art. I. Cujus sit convocare Concilium generale?	ibid.
Vera Ecclesia est sancta.	51.	Solvuntur Objectiones.	ibid.
Vera Ecclesia est Apostolica.	ibid.	Art. II. Qui sint de jure convocandi ad Concilium generale.	111.
§. II. Cui Ecclesiae haec quatuor notae conveniant?	ibid.	Art. III. Cujus sit praesidere Concilio generali?	112.
Art. V. Utrum Ecclesia possit deficere, seu errare in fide & moribus?	52.	Art. IV. Utrum Concilium generale sit infallibile in definiendis quaestionibus fidei & morum?	ibid.
Petes utrum Ecclesia sit infallibilis in approbatione Ordinum Religiosorum?	53.	Solvuntur Objectiones.	113.
Solvuntur Objectiones.	54.	Art. V. Utrum Concilium generale debeat necessario confirmari a summo Pontifice?	114.
Contra infallibilitatem Ecclesiae circa mores.	55.	Synopsis Historica Conciliorum Generalium in Ecclesia receptorum.	115.
Art. VI. Utrum Ecclesia sit supremus Judex controversiarum fidei?	56.	Sectio I. De Conciliis generalibus in Oriente celebratis.	ibid.
Solvuntur Objectiones.	57.	Concilium Nicaenum generale primum.	ibid.
Art. VII. Utrum iudicium Ecclesiae de sensu librorum, seu ut vocant, de factis dogmaticis, sit infallibile?	58.	Concil. Constantinopolitanum 1. generale secundum.	ibid.
§. I. Praenotanda.	ibid.	Concil. Ephesinum, generale tertium.	116.
§. II. Resolutio Quaestionis.	59.	Concil. Chalcedonense, generale quartum.	ibid.
§. III. Solvuntur Objectiones.	61.	Concil. Constantinop. 2. generale quintum.	ibid.
§. IV. Solvuntur Objectiones, petite ex causa trium Capitulorum.	64.	Concil. Constantinop. 3. generale sextum.	ibid.
Synopsis Historica Trium Capitulorum.	ibid.	Concil. Nicaenum 2. generale septimum.	ibid.
Consecrarium, de appellatione a Constitutione Unigenitus ad Concilium generale futurum.	66.	Concil. Constantinop. 4. generale octavum.	ibid.
Art. VIII. Utrum Ecclesia sit infallibilis in Canonizatione Sanctorum?	69.	Sectio II. De Conciliis generalibus in Occidente celebratis.	117.
DISSERTATIO IV. De Summo Pontifice.	70.	Concil. Lateranense 1. generale nonum.	ibid.
Art. I. De Primatu S. Petri.	71.	Concil. Lateranense 2. generale decimum.	ibid.
Solvuntur Objectiones.	71.	Concil. Lateranense 3. generale undecimum.	ibid.
Art. II. De Sessioe S. Petri Romae.	72.	Concil. Lateranense 4. generale duodecimum.	118.
		Concil. Lugdunense 1. generale decimum tertium.	ibid.
		Concil. Lugdunense 2. generale decimum quartum.	ibid.
		Concil. Viennense, generale decimum quintum.	119.

Concil. Pisanum, generale decimum sextum.	ibid.	Solvuntur Objectiones.	144.
Concil. Constantiense, generale decimum septimum.	ibid.	Art. II. Utrum homo debeat ex charitate magis se diligere, quam proximum?	145.
Concil. Florentinum, generale decimum octavum.	120.	Art. III. Utrum homo magis debeat diligere proximum, quam proprium corpus?	146.
Concil. Lateranense 5. generale decimum nonum.	121.	Petes, utrum homo possit exponere propriam vitam corporalem pro vita corporali proximi?	ibid.
Concil. Tridentinum, generale vigesimum, & ultimum.	ibid.	Art. IV. Quis sit ordo servandus in dilectione proximorum?	147.
TRACTATUS DE SPE.			
DISSERTATIO UNICA.			
Art. I. Quid sit Spes?	122.	Consecraria.	148.
Art. II. Quandonam sit Objectum spei?	123.	Art. V. An, & quo sensu liceat Deum diligere, & illi servire propter retributionem?	149.
§. I. Quandonam sit Objectum formale quod spei?	ibid.	Art. VI. Utrum sit melius & magis meritorium diligere inimicum, quam amicum?	ibid.
Solvuntur Objectiones.	ibid.	Art. VII. De Praeceptis charitatis?	150.
§. II. Quandonam sit Objectum formale quod spei?	124.	§. I. Utrum detur speciale praecceptum diligendi Deum actum interno?	ibid.
Art. III. De Subiecto spei.	125.	§. II. Quandonam obliget praecceptum charitatis?	151.
Solvuntur Objectiones contra hanc ultimam Conclusionem.	ibid.	§. III. An & quomodo Homo deliberateneatur omnia & singula sua opera referre in Deum?	152.
Art. IV. De Dono timoris per Quaestiuiculas.	126.	Solvuntur Objectiones.	154.
Petes 1. Utrum Deus possit timeri?	ibid.	OPUSCULUM D. Hagens.	
Petes 2. Quotuplex sit timor?	ibid.	SYSTEMA NOVUM R. P. Billart. de relatione operum in Deum, Refutatum a R. D. Hagens.	
Petes 3. Utrum timor mundanus sit semper malus?	ibid.	Monitum ad Lectorem.	157.
Petes 4. Utrum timor mundanus sit peccatum distinctum ab eo, quod per illum committitur?	ibid.	Refutatio.	ibid.
Petes 5. Utrum timor servilis sit bonus?	ibid.	Reflexio.	ibid.
Petes 6. Utrum timor servilis & filialis sintidem in substantia?	ibid.	QUAESTIO THEOLOGICA R. P. Billart. de relatione operum in Deum adversus Opusculum sub nomine R. D. Hagens Licentiatii &c. typis Leodien-sibus editum, vindicata.	159.
Petes 7. Utrum timor servilis remaneat cum charitate?	127.	Praeludium.	161.
Petes 8. Utrum timor sit initium Sapientiae, & quomodo?	ibid.	Quaestio Theologica, An & quomodo homo deliberateneatur omnia & singula sua opera referre in Deum?	ibid.
Petes 9. Utrum timor initialis differat essentialiter a filiali?	ibid.	EADEM QUAESTIO THEOLOGICA de relatione operum in Deum adversus opusculum R. P. Mungis Doct. Reg. Lovan. iterum propugnata.	174.
Petes 10. Utrum timor servilis sit Donum Spiritus sancti?	ibid.	An, & quomodo homo deliberateneatur omnia & singula sua opera referre in Deum?	ibid.
Petes 11. Utrum timor servilis sit habitus & virtus?	ibid.	Convelluntur fundamenta Adversarii.	178.
Petes 12. Utrum crescente charitate minuatetur timor?	ibid.	Solvuntur Objectiones ex S. Thoma.	ibid.
Petes 13. Utrum timor remaneat in Patria?	ibid.	Solvuntur Objectiones ex S. Augustino.	180.
Art. V. De Virtutis spei oppositis.	ibid.	DISSERTATIO V. De Eleemosyna.	183.
§. I. De Desperatione.	97.	Art. I. Quid & quotuplex sit Eleemosyna?	ibid.
§. II. De Praesumptione.	ibid.	Art. II. Utrum dare Eleemosynam sit in praeccepto, & quando?	184.
Petes, utrum peccare sub spe veniae augeat peccatum, vel minuat?	128.	§. Notanda & supponenda.	ibid.
	129.	§. II. Resolvitur Quaestio.	ibid.
TRACTATUS DE CHARITATE.			
DISSERTATIO I. De Charitate secundum se.			
Art. I. Quid sit Charitas?	129.	Art. III. Variæ Quaestiones circa Eleemosynam breviter resolvuntur.	187.
Art. II. Utrum Charitas sit proprie dicta amicitia inter Deum & hominum?	ibid.	Petes 1. Utrum, quis satisfaciat praeccepto Eleemosynae pauperi mutando, commodando, aut vendendo credito?	ibid.
Solvuntur Objectiones.	130.	Petes 2. Utrum possit fieri Eleemosyna de illicito acquisitis?	ibid.
Art. III. De Objecto Charitatis.	ibid.	Petes 3. Quis possit facere Eleemosynam?	ibid.
§. I. Quodnam sit Objectum formale quo charitatis?	131.	Petes 4. Utrum Clerici strictius, quam Laici teneantur ad Eleemosynas?	ibid.
§. II. Utrum eadem specie charitatis diligatur Deus & proximus?	ibid.	Petes 5. Utrum fictus pauper peccet petendo Eleemosynas?	ibid.
Consecrarium.	132.	Petes 6. Utrum, qui praeficitur distributioni Eleemosynarum, possit retinere partem, si verè sit pauper?	ibid.
Art. IV. Quomodo Charitas se habeat ad alias virtutes?	133.	Petes 7. Utrum Magistratus possint impedire, ne in suis locis pauperes extranei mendicent?	ibid.
DISSERTATIO II. De Augmento, Diminutione, & Amissione Charitatis.	134.	Petes 8. Utrum facienda sit Eleemosyna voluntarie pauperibus, qui si vellent, non egerent?	188.
Art. I. Utrum Charitas possit augeri, & quomodo?	ibid.	DISSERTATIO VI. De correptione fraterna.	ibid.
Art. II. Utrum quolibet actu charitatis etiam remisso augeatur charitas?	135.	Art. I. Utrum correptio fraterna sit in praeccepto?	ibid.
Art. III. Quandonam confertur augmentum gratiae & charitatis, actibus remissis debitum?	136.	Art. II. Quae conditiones requirantur, ut praecceptum correptionis fraternae obliget?	189.
Solvuntur Objectiones.	137.	Materia sufficiens.	ibid.
Art. IV. De Diminutione & Amissione charitatis.	138.	Circa peccata ignorantiae.	ibid.
§. I. Utrum Charitas possit diminui?	ibid.	Notitia peccati.	ibid.
§. II. Utrum Christus possit dimitti?	139.	Spes emendationis.	190.
§. III. Utrum per unum peccatum mortale amittatur charitas?	ibid.	Necessitas Correptionis.	ibid.
DISSERTATIO III. De Charitate erga proximum.	140.	Art. II. Aliæ difficultates circa praecceptum Correptionis fraternae discutuntur.	ibid.
Art. I. Utrum homo debeat ex charitate diligere seipsum, corpus suum, & peccatores?	ibid.	Petes 1. Utrum Praecceptum correptionis fraternae obliget cum damno corripientis?	ibid.
Art. II. Utrum Inimici sint ex charitate diligendi?	141.	Petes 2. Quinam tenentur ex praeccepto facere correptionem fraternam?	ibid.
Art. III. Utrum inimici sint exhibenda signa & opera charitatis?	ibid.		
Casus speciales.	ibid.		
Petes 1. Utrum offensus teneatur omnia condonare, seu remittere inimico reconciliationem petenti?	ibid.		
Petes 2. Quis sit sensus hujus sententiae Christi Matth. 5. Si offers munus tuum ad Altare, &c.	143.		
DISSERTATIO IV. De Ordine & praecipuo actu Charitatis, qui est dilectio.	143.		
Art. I. Utrum Deus sit magis ex charitate diligendus, quam proximus?	ibid.		

Petes 3. Utrum peccator teneatur se emendare ut alium corripiat? 191.
 Art. IV. De Ordine correptionis fraternæ. 191.
 §. I. Utrum in correptione fraternæ admonitio secreta debeat procedere denuntiationem? ibid.
 §. II. Utrum inductio testium debeat procedere denuntiationem? 193.
 DISSERTATIO VII. De vitiiis Charitati oppositis. 193.
 Art. I. De odio Dei & proximi, per Quæstionulas. 194.
 Petes 1. Quid sit odium in communi & quodplex? ibid.
 Petes 2. Utrum Deus possit odio haberi? ibid.
 Petes 3. Utrum odium Dei sit omnium peccatorum maximum? ibid.
 Petes 4. Utrum odium proximi sit peccatum, & quantum? ibid.
 Petes 5. Utrum odium proximi sit gravissimum peccatum, quæ in proximum committuntur? ibid.
 Petes 6. Utrum omnia odia sint ejusdem speciei? 195.
 Art. II. De Acedia, Invidia, Discordia, Contentione & Schismate. 195.
 Acedia. ibid.
 Invidia. ibid.
 Discordia. ibid.
 Contentio. ibid.
 Schisma. ibid.
 Art. III. De Bello. 196.
 §. I. Utrum bellare sit semper peccatum? ibid.
 Solvuntur Objectiones. ibid.
 §. II. Expenduntur tres assignatæ conditiones ad bellum justum. 197.
 Legitima auctoritas. ibid.
 Petes 3. Utrum, si Princeps supremus sit negligens in vindicanda injuria, possit Princeps inferior, aut Respublica, &c. ibid.
 Causa justa. ibid.
 Petes 1. Utrum si debia sit justitia belli, bellum sit licitum? 198.
 Petes 2. Utrum bellum possit esse justum ex utraque parte? ibid.
 Recta intentio. ibid.
 §. III. Quid & quantum liceat in bello justo? Quæ sint obligationes & peccata bellantium? ibid.
 §. IV. Utrum Clericis sit licitum bellare? 199.
 §. V. Cæteræ difficultates spectantes bellum succinè discutuntur. 200.
 Petes 1. Utrum liceat uti insidiis in bello? ibid.
 Petes 2. Utrum sit licitum bellare diebus festis? ibid.
 Petes 3. Utrum Princeps Catholicus possit vocare in auxilium infideles, aut hæreticos, & eos adjuvare? ibid.
 Petes 4. Utrum pacta pacis, inita metu belli injusti, sint servanda? ibid.
 Petes 5. Utrum Repraesaliæ sint licitæ? ibid.
 Art. IV. De Rixa & Seditione. ibid.
 Art. V. De Duello. 201.
 §. I. Quid sit Duellum? ibid.
 §. II. Utrum Duellum sit licitum? ibid.
 §. III. Quæ sint pœnæ duellantium? 202.
 Petes 1. Utrum provocantes principales & per se, pugna non secuta, incurant Excommunicationem? ibid.
 Petes 2. Utrum, qui se provocant, non animo pugandi, incurant Excommunicationem? ibid.
 Petes 3. Utrum, si parato ad Duellum commodem arma meliora, incurant Excommunicationem? ibid.
 Petes 4. Utrum, qui ratam habet pugnam vel provocationem, &c. incurant Excommunicationem? ibid.
 Petes 5. Utrum istæ pœnæ incurantur ipso facto antè sententiam Judicis? 203.
 Petes 6. Quis possit absolvere a casu Duellii? ibid.
 Art. VI. De Scandalo. ibid.
 §. I. Quid & quodplex sit scandalum? ibid.
 §. II. Utrum scandalum peccatum? ibid.
 §. III. Utrum scandalum sit speciale peccatum? 204.
 Consecraria præcedentis Doctrinæ. ibid.
 §. IV. Utrum bona, tam spiritualia quàm temporalia, sint dimittenda propter scandalum passivum vitandum? 205.
 §. V. Cæteræ difficultates circa scandalum breviter resolvuntur. 206.
 Petes 1. Utrum sit semper peccatum scandalum petere ab aliquo id, quod non est facturus sine peccato? ibid.
 Petes 2. Utrum cooperari materialiter peccato alterius sit peccatum scandalum? ibid.
 Petes 3. Utrum scandalum inveniat in viris perfectis? ibid.
 DIGRESSIO HISTORICA. Utrum Bellum, quod fi-

lli Jacob intulerunt Sichimitis propter sumptam Dinæ sorori illatum, fuerit justum? ibid.
 TRACTATUS DE PRUDENTIA.
 DISSERTATIO I. De Prudentia secundum se. 207.
 Art. I. Quid sit Prudentia? ibid.
 Sed petes, sub qua ratione Prudentia attingat suum Objectum, an sub ratione veri, vel sub ratione boni? ibid.
 Art. II. De actibus Prudentiæ. 208.
 Petes, utrum Prudentia sit in solis justis, an etiam in peccatoribus? ibid.
 DISSERTATIO II. De partibus Prudentiæ. 209.
 Art. I. De partibus Prudentiæ in genere. ibid.
 Art. II. De partibus integralibus Prudentiæ. 209.
 Art. III. De partibus subjectivis Prudentiæ. ibid.
 Art. IV. De partibus potentialibus Prudentiæ. ibid.
 Appendix de dono Consilii correspondente Prudentiæ. 210.
 DISSERTATIO III. De vitiiis oppositis Prudentiæ. ibid.
 Art. I. De vitiiis oppositis Prudentiæ per defectum. ibid.
 Art. II. De vitiiis oppositis Prudentiæ, quæ habent similitudinem cum illa, & ipsi opponuntur per excessum. ibid.
 Appendix de præceptis Prudentiæ. 211.
 TRACTATUS DE JURE ET JUSTITIA, ET vitiiis oppositis.
 DISSERTATIO I. De Jure. 212.
 Art. I. Quid & quodplex sit Jus. ibid.
 Art. II. In quo differunt Jus naturale & Jus positivum, & quomodo Jus naturale & Jus immutabile? 212.
 Art. III. Utrum Jus Gentium sit eundem cum Jure naturali? ibid.
 DIGRESSIO I. HISTORICA. Utrum Canones Apostolorum sint genuini? ad Art. I. Dissert. præcedentis. 213.
 DIGRESSIO II. HISTORICA. Utrum Epistolæ decretales veterum Pontificum Romanorum, qui floruerunt quatuor primis Ecclesiæ sæculis usquæ ad Siricum, sint genuinæ; ad eundem Art. I. 214.
 DISSERTATIO II. De Dominio, & aliis speciebus Juris. 215.
 Art. I. Quid & quodplex sit dominium? quid ususfructus & usus? ibid.
 Petes 1. Quomodo acquiratur ususfructus? ibid.
 Petes 2. Quomodo amittatur? ibid.
 Art. II. Utrum usus in rebus unico actu consumptilibus distinguatur a Dominio? 216.
 Solvuntur Objectiones. ibid.
 Art. III. De Passione. Quid & quodplex sit? Quomodo acquiratur & amittitur? Quæ ejus privilegia? 217.
 Petes, utrum detentio injusta, puta rei furtivæ, possit esse, aut dici aliquo sensu possessio juris? 218.
 Petes, utrum, amissa possessione, semper amittatur dominium? ibid.
 DISSERTATIO III. De subjecto & objecto domini, sive quibus & in quæ competat dominium? ibid.
 Art. I. De subjecto domini in genere. ibid.
 Art. II. De objecto domini humani in genere. 219.
 Petes, an non sit saltem peccatum diffamare se, seu negligere famam suam absquæ causa? ibid.
 Petes iterum, an, qui in hoc casu famam negligit, vel prodigit, peccet contra justitiam? 220.
 Petes 1. Quotuplici titulo sit aliquis alterius servus? ibid.
 Petes 2. An sit licitum servis fugere ad recuperandam libertatem? ibid.
 Art. III. De dominio uxorum. ibid.
 Art. IV. De dominio Filiorum familias. ibid.
 Petes, Quot modis Filius familias patriâ potestate liberatur, siueque juris effectus bonorum adventitiorum usum fructum acquirat? 221.
 Art. V. De dominio Clericorum. ibid.
 Expenditur Mens D. Thomæ in probationem conclusionis. 224.
 Solvuntur Objectiones contra tertiam Conclusionem. 226.
 Appendix ad præcedentem Articulum. 228.
 Petes 1. Utrum Clerici, habentes propria, possint vivere ex bonis Ecclesiasticis? ibid.
 Petes 2. Quæ censetur congrua Clerici sustentatio? 229.
 Petes 3. Utrum in solo casu paupertatis liceat Clericis subvenire consanguineis ex bonis Ecclesiasticis? ibid.
 Petes 4. Utrum Beneficarius non possit sibi reservare aliquid in futurum? 230.
 Art.

Art. VI. De Christi in terris dominio. Utrum Christus fuerit Rex temporalis totius Mundi, aut alicujus saltem provincie, v. gr. Judææ? ibid.
 Solvuntur Objectiones contra 1. par. concl. secundæ. 231.
 DISSERTATIO IV. De modis acquirendi dominium. 231.
 Art. I. Utrum divisio rerum & dominiorum fuerit licita & conveniens; quo Jure & tempore facta sit? 232.
 Art. II. De modis acquirendi dominia rerum, quæ nullius sunt.
 §. I. De occupatione animalium. 233.
 §. II. Utrum venatio, aucupatio, piscatio possit prohiberi? ibid.
 §. III. Utrum, & quomodo peccet, qui contra justam prohibitionem venatur, aut piscatur, & an teneatur ad restitutionem? 234.
 §. IV. De lignatione & pastione. 235.
 §. V. De Theauris. 235.
 Quæritur hic, utrum, qui novit thesaurum latere in alieno fundo, licitè emat fundum illum secundum communem estimationem antequàm thesaurum emat, & efficiatur totius hujus thesauri dominus postquam emerit? ibid.
 §. VI. De rebps derelictis, amissis, & vacantibus. 236.
 Petes Utrum, si inventor sit pauper, possit sibi rem inventam retinere? 237.
 Petes 2. An inventor, etiamsi non sit pauper, possit exigere vel retinere aliquid pro mercede inventionis? ibid.
 Petes 3. Quid fieto opus, si re distributa in pauperes, aut in usus pios, compareat dominus? ibid.
 Petes 4. Quanta diligentia sit adhibenda, ut censeatur inquisitio sufficiens? ibid.
 §. VII. De venis metallicis, & aliis non metallicis. ibid.
 §. VIII. De acquisitione domini per alluvionem, accessionem, confusionem & commixtionem. ibid.
 Per Alluvionem. ibid.
 Per Accessionem. ibid.
 Per Confusionem. ibid.
 Per Commixtionem. ibid.
 Art. III. De modo acquirendi dominia rerum, quæ sunt alicujus, nimirum de prescriptione. 239.
 §. I. Quid Prescriptio; quid Usucapio? ibid.
 §. II. Vera possessio. ibid.
 §. III. Titulus præsumptus. ibid.
 §. IV. Bona fides. ibid.
 §. V. Utrum bona fides, ota ex quavis ignorantia inculcata, sufficiat ad prescriptionem? 240.
 §. VI. Utrum, dubitans sine res sua, vel aliena, sit possessor bonæ fidei, possitque præscribere? 241.
 §. VII. Tempus legitimum. 242.
 De Dormitione & interruptione prescriptionis. 243.
 §. VIII. An, & quanto tempore consuetudo præscribat contra legem? ibid.
 §. IX. An, & quanto tempore præscribat, qui rem bona fide accepit a possessore malæ fidei? ibid.
 §. X. Quæ non possint præscribi? 244.
 §. II. Utrum præscriptio valeat in foro conscientie? 245.
 Solvuntur Objectiones. 245.
 Petes 1. Utrum qui rem præscripsit, non teneatur saltem reddere fructus currente prescriptione perceptos, si postea resciat rem fuisse alienam? ibid.
 Petes 2. Utrum non detur aliquod remedium priori domino adversus prescriptionem? ibid.
 DIGRESSIO HISTORICA. Ad præcedentem dissertationem. Cui Ecclesia Romana accepta refert sua dominia? 246.
 DISSERTATIO V. De Justitia. 247.
 Art. I. De definitione, objecto & subjecto Justitiæ. 248.
 Art. II. De divisione Justitiæ. 248.
 Petes 1. Utrum Justitia generalis habeat veram rationem Justitiæ. 249.
 Petes 2. Utrum Justitia legalis sit ejusdem speciei in Principe & in subditis? 250.
 Art. III. De subdivisione Justitiæ particularis in commutativam & distributivam. 251.
 Art. IV. Quæ sit materia, circa quam versatur Justitia particularis? 251.
 Consecraria præcedentis doctrinæ. 251.
 Art. V. Utrum inter patrem & filium, inter dominum & servum, inter virum & uxorem sit Justitia proprie dicta? 252.
 Petes pro coronide, Utrum Justitia prævineat aliis virtutibus moralibus? 253.
 DISSERTATIO VI. De Injustitia in genere. 253.
 Art. I. Quid & quodplex sit injustitia? quis dicitur injustus? ibid.

Art. II. Utrum aliquis possit pati injustum volens fortialiter loquendo; seu, ut communiter dicitur, utrum scienti & volenti fiat injuria? ibid.
 DISSERTATIO VII. De Actu Justitiæ ut sic, nempe de Judicio. 254.
 Art. I. Quid sit Judicium, & utrum sit licitum? 254.
 Quæritur, utrum Judex, existens in peccato mortali, peccet alios judicando? 255.
 Art. II. De suspitione & judicio temerario. 255.
 Notanda pro praxi. 257.
 Circa primum. 257.
 Circa secundum. 258.
 Circa tertium. 258.
 Art. III. Utrum dubia sint in meliorem partem interpretanda? ibid.
 Nota diligenter pro praxi. 259.
 DISSERTATIO VIII. De Actu Justitiæ commutativæ, nempe de restitutione. 259.
 Art. I. Utrum Restitutio sit actus Justitiæ commutativæ? 259.
 Art. II. Utrum Restitutio sit necessaria ad salutem? 260.
 Petes 1. Utrum præceptum restituendi sit affirmativum, an negativum? 261.
 Petes 2. Utrum Restitutio sit necessaria etiam necessitate mediæ ad salutem? ibid.
 Art. III. Ex quoduplici titulo nascatur obligatio restituendi? 261.
 Art. IV. Utrum incuratur obligatio restituendi ratione damni illati absquæ culpa Theologica? 262.
 Art. V. Utrum culpa Theologica venialis inducat obligationem restituendi, & qualem? 263.
 Art. VI. Utrum, & quando culpa juridica inducat obligationem restituendi ratione contractus? 264.
 Petes, Utrum sit eadem conditio precariorum & commodatariorum? 265.
 Petes 1. Utrum, qui rem vel conductam, vel commodatam, vel depositam restituit per nuncium, teneatur ad restitutionem, seu solutionem, si res culpa nuncii pereat? 266.
 Petes 2. Utrum, qui res alienas commodatas apud se habet, quas & suas simul salvare non potest, ut in casu naufragii, incendi vel altero, si suas salvet, posthabitis alienis commodatis, sit in culpa & teneatur ad restitutionem, seu compensationem rerum alienarum commodatarum? ibid.
 Art. VII. Ex qua culpa quis teneatur ad restitutionem ratione quasi contractus, seu officii? ibid.
 Art. VIII. Quid, & quantum sit restituendum in genere? 267.
 Art. IX. Quid, & quantum sit restituendum a possessore bonæ fidei ratione rei acceptæ? ibid.
 Petes: Si possessor bonæ fidei rem alienam, domino, vel pretio comparatam, summo pretio vendat, an possit auctarium supra mediocrem pretium sibi retinere ut fructum industria? 268.
 Art. X. Utrum, qui bona fide emit rem furtivam, qui novit esse furtivam, teneatur eam redere domino, nec possit reddere furi, pretium suum recuperaturus? 269.
 Solvuntur Objectiones. 269.
 Petes, Utrum si is, qui rem furtivam bona fide emit, & eodem bona fide durante alteri vendidit res illa debeat adhuc reddi domino? 270.
 Major est difficultas casu quo secundus Emptor non compareat, aut res sit consumpta, an teneatur primus Emptor refundere pretium domino rei? ibid.
 Art. XI. De Restitutione faciendi a possessore malæ fidei. 271.
 §. I. Quid & quantum restituere teneatur possessor malæ fidei? ibid.
 §. II. Utrum malæ fidei possessor teneatur prestare valorem rei, si apud ipsum pareat, certò peritura apud dominum? ibid.
 §. III. Ad quid teneatur possessor malæ fidei ratione meliorationis aut deteriorationis? 272.
 §. IV. Utrum possessor malæ fidei possit deducere expensas, in re conservanda, vel melioranda factas? 273.
 §. V. Utrum & quid sit restituendum a possessore dubiæ fidei? 274.
 §. VI. Utrum & quid debeat restituere, qui dubitat an aliquem injustè damnificaverit? 275.
 Art. XII. Utrum ille, qui impedit aliquem a consecutione alicujus boni, teneatur ad restitutionem? 277.
 Consecraria præcedentis doctrinæ. 277.
 Art.

Art. XIII. De Restitutione facienda ab his, qui iniusta damnificationi cooperantur. 306.
 §. I. Expediuntur quaedam difficultates circa cooperantes in communi. 306.
 §. II. Exponuntur singuli modi, & 1. jubens 279.
 §. III. Consulens. 280.
 Petes, utrum, qui exemplo suo movet alium ad iniust. damnific. teneatur ad restitutionem 281.
 §. IV. Consentiens. 282.
 §. V. Palpo, recursus. 284.
 §. VI. Participans. 284.
 §. VII. Mutus, non obstands, manifestans. 284.
 Utrum, qui simpliciter consultit non obligato ex iustitia impedire damnum alterius, ut non impediat, & ex intentione alteri nocendi, teneatur ad restitutionem? 285.
 Quæritur specialiter, utrum Confessarius, qui ex ignorantia, aut negligentia graviter culpabili non injungit poenitentiam, ad quam tenetur, fiat ipse obnoxius restitutioni? 286.
 §. VIII. Quo ordine cooperatores damni tenentur restituere? 286.
 Quæritur hic insuper, utrum si damnum passus uni cooperantium remittat debitum, ceteri sint liberi ab onere restituendi. 287.
 Art. XIV. Cui sit facienda Restitutio? 287.
 §. I. Cui bona certa sint restituenda? 287.
 Petes 1. Utrum qui reddit rem domino repetendi in damnum alterius, peccet, non solum contra charitatem, sed etiam contra iustitiam, teneaturque ad restitutionem? 288.
 Petes 2. Utrum, si ex non redditione depositi immincat depositario grave damnum, non liceat reddere repetenti in sui, vel alterius perniciem? 288.
 Petes 3. Utrum Restitutio, seu solutio facta creditori mei creditoris sit licita & valida &c.? 289.
 §. II. Cui bona incerta sit restituenda? 289.
 Petes 1. Cui restituenda sint bona defuncti? 289.
 Petes 2. Utrum, & cui accepta propter turpem causam sint restituenda? 289.
 Art. XV. Quando sit facienda Restitutio? 289.
 Petes 1. Quomodo sit intelligendum statim? 289.
 Petes 2. Utrum, qui alienum iniuste detinet, continuo peccet? 289.
 Petes 3. Utrum sit unum peccatum continuatum, an sint plura numero distincta? 290.
 Consecraria. 290.
 Petes 4. Utrum sit eadem ratio de dilatione solutionis debitorum ex contractu? 290.
 Art. XVI. Quo loco, & cujus expensis restitutio fieri debeat? 291.
 Art. XVII. Cuius periculo restitutio fieri debeat? 292.
 Art. XVIII. Cui ex pluribus creditoribus prius sit restituendum? 292.
 Art. XIX. Variæ difficultates resolvuntur circa præcedentem materiam. 293.
 Art. XX. De causis excusantibus a restitutione. 293.
 Prima causa excusans a Restitutione. 293.
 Secunda causa excusans a Restitutione. 293.
 Tertia Causa. 293.
 Quarta Causa. 293.
 Quinta Causa. 293.
 Sexta Causa. 293.
 Septima Causa. 293.
 Octava Causa. 293.
 Nona Causa. 293.
 DISSERTATIO IX. De vitio opposito iustitiæ distributive, quod est acceptio personarum. 301.
 Art. I. Quid sit, & quale peccatum acceptio personarum? 301.
 Art. II. De acceptione personarum in distributione spiritualium. 301.
 Solvuntur Objectiones. 302.
 Art. III. Utrum, qui ad Beneficia, seu Officia, Ecclesiastica promovet indignum, seu minus dignum, prætermissio digniore, teneatur ad aliquam restitutionem? 303.
 Appendix. Utrum, quæ diximus in duobus articulis præcedentibus, sint extendenda ad officia secularia? 303.
 Art. IV. De qualitatibus ad Beneficia ritè obtinenda necessariis. 304.
 Art. V. Utrum liceat plura simul possidere Beneficia? 305.
 Excusationes illorum, qui existimant posse licitè ab uno & eodem possideri plura simul Beneficia. 306.
 Petes 1. Utrum subsistente legitima causa requiratur dispensatio summi Pontificis, ut quis licitè obtineat duo Beneficia? 306.
 Petes 2. Quæ sint Beneficia incompatibilia, quæ compatibilia? 307.
 Art. VI. Utrum in exhibitione honoris, & in iudiciis habeat locum peccatum acceptionis personarum? 307.
 Art. VII. De Tributis & Vectigalibus. 307.
 §. I. Quæ conditiones requirantur, ut tributa licitè imponantur? 308.
 §. II. De obligatione solvendi Tributa. 308.
 Petes, utrum qui merces emit ab eo, quem scit defraudasse vectigalia, teneatur illa solvere? 309.
 Quid dicendum, quando dubitatur de iustitia Tributi? 309.
 §. III. Utrum Clerici sint exempti a Tributis? 310.
 DISSERTATIO X. De vitio opposito iustitiæ commutative: primo de homicidio, mutilatione, & restitutione inde debita. 311.
 Art. I. Utrum sit licitum occidere malefactores. 311.
 Art. II. Qua auctoritate liceat occidere malefactores. 312.
 Petes, utrum Clericis, jurisdictionem temporalem habentibus, liceat occidere malefactores, seu ad eorum occasionem directè concurrere? 313.
 Art. III. Utrum liceat alicui, occidere se ipsum? 314.
 Consecraria præcedentis Doctrinæ. 314.
 Art. IV. Utrum liceat in aliquo casu occidere innocentem? 315.
 Art. V. Utrum liceat defendere vitam suam cum occasione iniusti invasoris? 316.
 §. I. Vera sententia stabilitur. 318.
 §. II. Explicatur moderamen inculpatæ tutelæ. 318.
 §. III. Solvuntur Objectiones. 319.
 §. IV. Variæ quæstiones resolvuntur circa præcedentem materiam? 322.
 Art. VI. Utrum liceat defendere bona temporalia cum occasione iniusti invasoris? 323.
 §. I. De defensione bonorum fortunæ. 324.
 §. II. De defensione pudicitie. 325.
 §. III. De defensione honoris & famæ. 325.
 Art. VII. De abortu. 325.
 Art. VIII. Utrum occidens hominem casualitè incurrat homicidii ratum? 327.
 Consecraria. 327.
 Petes 1. Utrum homicidium, aliudve damnum, per servum, aut animal causatum, imputari debeat domino? 328.
 Petes 2. Utrum homicidium, aliudve damnum, causatum a filio, sic imputetur patri, ut de damno teneatur? 328.
 Art. IX. De mutilatione, verberatione, & incarcerationatione. 329.
 §. I. De Mutilatione. 329.
 §. II. De Verberatione. 329.
 Petes 1. Utrum parentes possint verberare filios, aliasve penas leviores illius infligere ex iustitia vindicativa? 329.
 Petes 2. Utrum liceat parentibus verberare filios in Sacris constitutos, absque eo quod incurant excommunicationem? 329.
 Utrum maritus habeat jus verberandi uxorem? 329.
 §. III. De Incarceratione. 330.
 Art. X. De Irregularitate, contracta ex homicidio & mutilatione. 330.
 §. I. De Irregularitate contracta ex homicidio licito. 330.
 Observanda circa Judices. 331.
 Circa Accusatorem & Testem. 331.
 Circa Advocatos, & alios concurrentes ad justam necem, vel mutilationem. 332.
 §. II. De Irregularitate ex homicidio illicito. 332.
 Petes 1. Utrum concurrentes negativè ad homicidium incurrant irregularitatem? 332.
 Petes 2. Quid censendum in dubio contractæ irregularitatis? 332.
 §. III. De Irregularitate ex homicidio casuali. 333.
 §. IV. De Irregularitate ex mutilatione. 333.
 Art. XI. De obligatione restituendi ex homicidio, mutilatione, & læsione. 334.
 §. I. De restitutione damni personalis ex homicidio? 334.
 §. II. De restitutione damni realis ex homicidio; & quibus fieri debeat? 335.
 §. III. Utrum omnis homicida, vel mutilator iniustus teneatur ad præfatas restitutiones? 337.
 Appendix I. De obligatione restituendi ex homicidio spirituali, seu læsione in spiritualibus. 337.

§. I. De obligatione restituendi ex inductione ad peccatum. 338.
 §. II. De obligatione restituendi propter avocationem a Religione. 338.
 Appendix II. De obligatione restituendi ex stupro & fornicatione. 339.
 Appendix III. De obligatione restituendi ex adultério. 340.
 DIGRESSIO I. HISTORICA: Utrum Moyses licitè occiderit Ægyptium Hæbræo insultantem ad art. 2. præsentis dissert. 341.
 DIGRESSIO II. HISTORICA. De poenitentia & morte Samsonis ad art. 3. præcedentis dissert. 342.
 DIGRESSIO III. HISTORICA. De eviratione Originis ad art. 9. & 10. præcedentis dissert. 343.
 DISSERTATIO XI. De furto & rapina. 343.
 Art. I. Quid sit furturn? quid rapina, quomodo differant? 344.
 Art. II. Utrum furturn sit peccatum mortale ex genere suo? 344.
 Art. III. Quæ quantitas requiratur ad furturn mortale. 345.
 Art. IV. De furto minutis. 345.
 Art. V. De furto parentum, filiorum, conjugum, Religiosorum, & domesticorum. 346.
 Art. VI. Utrum alicui liceat furari propter necessitatem? 347.
 Art. VII. Utrum compensationes, seu recuperationes occulte sint licite? 349.
 Quid de compensationibus manifestis? 350.
 DISSERTATIO XII. De Injustitia Judicis. 351.
 Art. I. Utrum quis possit iudicare eum, qui non est sibi subditus? 351.
 Petes 1. Utrum Judex excommunicatus ferendo sententiam peccet usurpatione iudicii, & sententia ejus sit irrita? 352.
 Petes 2. Utrum Judex, qui ob crimen est ipso jure privatus suo officio, ferendo sententiam peccet usurpatione iudicii, & acta ejus sint irrita? 352.
 Petes 3. Utrum acta Judicis, alteriusve, qui non habet nisi titulum jurisdictionis, seu coloratum, sint valida? 352.
 Consecraria. 352.
 Petes 4. Utrum sententiæ, & leges lætæ a Tyranno obligent? 353.
 Art. II. Utrum Judex possit condemnare, quem privata scientia novit innocentem, si iudicè probetur necessitas? 353.
 Solvuntur Objectiones. 354.
 Art. III. Utrum Judex possit aliquem condemnare privata scientia absque accusatore & testibus, & non concessio defensionis loco? 356.
 Petes, utrum Judex possit licitè relaxare poenam? 356.
 Art. IV. Explicantur varii modi, quibus Judex potest procedere adversus crimina. 357.
 Petitiones quædam. 357.
 Art. V. Quid requiratur, ut Judex possit rem juridicè interrogare, subijcere torturæ, & tandem condemnare? 358.
 Art. VI. Utrum sententia iniusta valeat & obliget? 359.
 Appendix de acceptione munerum. 360.
 DIGRESSIO I. HISTORICA: Utrum Debbora sit numeranda inter Judices Israël? 361.
 DIGRESSIO II. HISTORICA: Utrum iudicium Salomonis in fratrem Adoniam fuerit justum? 361.
 DISSERTATIO XIII. De injustitia Accusatoris, & Testis. 361.
 Art. I. Utrum, & quando homo teneatur & possit accusare? 361.
 Art. II. Utrum, & quando homo teneatur testificari? 362.
 Art. III. Utrum, qui recusavit ferre testimonium, aut tulit falsum, teneatur ad restitutionem? 363.
 Art. IV. Utrum requiratur, & sufficiat duorum testimonium? 364.
 DISSERTATIO XIV. De injustitia Rei, & Advocati. 365.
 Art. I. Utrum reus, a Judice interrogatus, teneatur sub peccato mortali fateri veritatem, licet inde sit capite plectendus? 366.
 Solvuntur Objectiones. 366.
 Petes, quid sit censendum de reo, qui vi, aut metu gravis torturæ imponit sibi falsum crimen propter quod est morte plectendus? 367.
 Art. II. Utrum accusato liceat se calumniosè defendere? 367.
 Art. III. Utrum accusato liceat iudicium per appellationem declinare. 368.
 Theol. Billuare. Secunda Secundæ. 368.
 Observanda circa appellationes. 368.
 Appellatio tamquam ab abusu. 369.
 Art. IV. Utrum liceat condemnato ad mortem se defendere, aut fugere, si possit? 369.
 Petitiones duæ. 371.
 Art. V. De Advocato. 371.
 DISSERTATIO XV. De injuriis verborum, quæ inferuntur extrâ iudicium, & obligatione restituendi inde contracta. 372.
 Art. I. De contumelia. 372.
 §. I. De fama & honore. 372.
 §. II. Quid sit contumelia? 372.
 §. III. Utrum contumelia sit ex genere suo peccatum mortale? 374.
 §. IV. Utrum debeamus illatas contumelias sustinere? 374.
 §. V. Utrum ex contumelia nascatur obligatio restituendi honorem læsum? 374.
 Art. II. De detractioe. 375.
 §. I. Quid sit detractio? 375.
 Petes, utrum omnes detractioes sint ejusdem speciei? 376.
 §. II. Utrum detractio sit peccatum mortale? 376.
 §. III. Utrum aliquando liceat revelare crimen occultum alterius? 377.
 Consecraria. 377.
 §. IV. Resolvuntur variæ quæstiones circa præcedentem materiam. 377.
 §. V. Utrum diffamatum in uno loco, vel tempore liceat diffamare in alio loco, vel tempore? 378.
 §. VI. De audientibus detractioem. 379.
 Art. III. De restitutione famæ. 380.
 §. I. Utrum fama sit restituenda? 380.
 Petes 1. Utrum, qui iniuste detrahit, sed materialitè tantum, teneatur ad restitutionem, ubi errorem advertit? 381.
 Petes 2. Utrum Superior, non impediens detractioem diu potest, teneatur ex iustitia ad restitutionem? 381.
 Petes 3. Utrum heredes diffamatoris defuncti teneantur loco ejus ad restitutionem? 381.
 §. II. Quomodo fama est restituenda? 382.
 §. III. Causæ excusantes a restitutione famæ. 382.
 Art. IV. De usurratione, derisione, & maledictione. 383.
 §. I. De usurratione. 384.
 §. II. De derisione. 384.
 §. III. De maledictione. 384.
 Petitiones duæ. 385.
 Appendix de revelatione secreti. 385.
 TRACTATUS DE CONTRACTIBUS. 385.
 DISSERTATIO I. De Contractibus in genere. 386.
 Art. I. Quid & quotuplex sit contractus? 386.
 Art. II. De consensu ad contractum requisito. 387.
 Art. III. Utrum error irritet contractum? 388.
 Art. IV. Utrum metus irritet contractum? 389.
 Art. V. Quinam possint validè contrahere? 391.
 Circa Filiosfamilias. 391.
 Circa Pupillos & Minorenes. 391.
 Circa Uxores. 392.
 Appendix de Restitutione in integrum. 397.
 Art. VI. Utrum contractus invalidus accessione juramenti valeat, & firmetur? 398.
 Art. VII. De contractibus qualificatis. 399.
 §. I. De contractu conditionali. 399.
 §. II. De ceteris contractibus qualificatis. 400.
 Art. VIII. Utrum contractus sub conditione futuri operis turpis, purificata conditione, valeant & obligent? 402.
 Solvuntur Objectiones. 403.
 Art. IX. Utrum contractus pro re, vel actione jam aliquid debita, sit validus? 405.
 Art. X. Utrum contractus, a Jure prohibitus, seu cui deest solemnitas, vel conditio a Jure requisita, sit invalidus? 406.
 DISSERTATIO II. De contractibus gratuitis, scilicet de promissione & donatione. 406.
 De promissione. 406.
 §. I. Quid sit promissio? 406.
 §. II. Quantum obliget promissio? 408.
 §. III. In quibus eventibus cesset obligatio promissionis? 409.
 Art. II. De Donatione. 410.
 §. I. Quid & quotuplex sit donatio? 410.
 §. II. Quis donare potest, & quantum? 411.
 Art. III. De ultimis voluntatibus. 412.
 Yyyy 412.
 §. I.

§. I. Explicatur variae species ultimae voluntatis, & alia quaedam huc spectantes. ibid.

§. II. De variis divisionibus Testamenti & solemnitatibus ad id requisitis. 414.

Petes, an aliqua solemnitas, & quae, requiratur ad validitatem testamenti ad causas pias? 415.

Consecraria. ibid.

§. III. Utrum Testamentum ad causas profanas, cui deest solemnitas Jure civili, vel consuetudine requisita, sit validum saltem in foro conscientiae? ibid.

§. IV. Qui possint testari, aut aliter disponere causa mortis? 417.

§. V. Utrum testamentum, alterave ultima voluntas possit revocari? ibid.

§. VI. De Haereditibus. ibid.

Heres ab intestato. 418.

Heres ex testamento. ibid.

Petes 1. Utrum Pater, aut mater possit dare, vel legare aliquid Filio spurio per fideicommissum. 419.

Petes 2. Utrum Parentibus testantibus licitum sit uni proli plus relinquere, quam alii? ibid.

Heres universalis, Heres particularis. ibid.

Heres necessarius, Heres non necessarius. ibid.

Quaeritur, utrum renuntiatio hereditatis futurae sit valida? ibid.

§. VII. De executore testamenti; & petitiones 3. 420.

DISSERTATIO III. De Contractibus onerosis, & primò de venditione & emptione.

Art. I. Quid sit venditio? quid emptio? 421.

Art. II. Utrum liceat rem carius vendere, aut vilius emere, quam valeat? ibid.

Art. III. Quis sit justus rerum valor, seu justum pretium? 422.

Petes 1. Quid censendum de illis, qui mendacis & perjuris efficiunt, ut vendant summo pretio, aut emanant infimo. 423.

Petes 2. Quid de illis, qui interrogati quanti velint vendere, respondent tanti, exigendo supra pretium supremum? ibid.

Petes 3. Utrum, qui, postquam mercem vendidit pretio infimo, vel mediocri, possit aliquid de quantitate detrudere, vel adulterare, ut obtineat summum pretium? ibid.

Petes 4. Utrum ea, quae non habent pretium legitimum, aut vulgare, ut sunt gemmae rarae &c. possint vendi tanti, quanti dominus volet, aut poterit? 424.

Art. IV. Utrum sint, & qui sint tituli, ratione quorum licet vendere supra, vel emere infra pretium commune? ibid.

§. I. Damnum emergens & lucrum cessans. ibid.

§. II. Dilata & anticipata solutio. ibid.

§. III. Chirographa, seu debita postea solvenda. 425.

§. IV. Substitutio. 426.

Art. V. Utrum venditio reddatur illicita propter defectum rei venditae? 427.

Art. VI. Utrum venditor teneatur aperire vitium suae mercis? 428.

Art. VII. Utrum venditor, qui novit pretium mercium brevi minuendum ob futuram earum copiam teneatur id manifestare emptoribus, vel subtrahere de pretio? 429.

Consecraria. ibid.

Petes, utrum, qui bona fide emit rem pretiosam tantquam vilem, quia omnium judicio reputatur vilis, sed post emptionem deprehenditur pretiosa, teneatur aliquid restituere venditori? 430.

Art. VIII. Quae res vendi possint? ibid.

§. I. Utrum res aliena vendi possit, vel emi? 431.

§. II. Utrum liceat vendere rem, qua creditur emptor abusus? ibid.

Art. IX. Cui res vendita percat, aut fructificet? 432.

§. I. Cui res vendita & non tradita percat? ibid.

§. II. Cui res vendita & non soluta fructificet? 433.

Petes, cui debeatur res successively vendita duobus? ibid.

Art. X. De variis pactis, contractui venditionis emptio- nis adjectis. ibid.

Pactum retrovendendi, seu redimendi in futurum. 434.

Contractus Mohatra. ibid.

Pactum legis commissoriae. ibid.

Pactum adjectionis in diem. ibid.

Retractus. ibid.

Art. XI. De Monopoliis. 435.

Art. XII. Variæ quaestiones circa emptionem & venditionem breviter resolvuntur. 436.

Art. XIII. Utrum negotiatio sit licita? 437.

DISSERTATIO IV. De Mutuo, & Usura. 438.

Art. I. Quid sit mutuum? ibid.

Difficultas est, qualiter sit reddendum mutuum, quando pecuniarium, seu aliarum rerum mutuarum valor extrinsecus crevit, aut decrevit? 439.

Observanda circa has particulas in definitione mutui: cum obligatione reddendi. 440.

Art. II. Quid & quotuplex sit Usura? ibid.

Art. III. An & quo Jure Usura sit prohibita? 441.

Solvuntur Objectiones. 442.

Art. IV. Utrum pro mutuo sit licitum expetere, non solum pecuniam, sed aliquam aliam commoditatem. 443.

Consecraria præc. doctr. 444.

Causa dubius. 446.

Art. V. An sint, & qui sint legitimi tituli accipiendi aliquid ultra sortem in mutuo? ibid.

§. I. Absentia pecuniae. ibid.

§. II. Obligatio non repetendi sortem intra certam tempus. 447.

§. III. Damnum emergens. 448.

§. IV. Lucrum cessans. 448.

Explicatur Mens divi Thomae. ibid.

Expendantur conditiones requisitae. 449.

§. V. Periculum sortis. 450.

Solvuntur Objectiones. 451.

§. VI. Poena conventionalis. 452.

§. VII. Pactum legis commissoriae in pignore. 453.

Art. VI. De restitutione Usurarum. ibid.

§. I. Utrum usurarius acquirat Dominium usurarum, & quae teneatur restituere? ibid.

§. II. Utrum usurarius mentalis teneatur ad restitutionem? 454.

§. III. Utrum omnia bona usurarii sint obligata restituendis usuris? 455.

§. IV. Utrum, & quomodo heredes usurarii teneatur restituere? ibid.

§. V. Utrum, qui cooperantur usuris, teneatur ad restitutionem? 456.

§. VI. Poenae usurariorum. ibid.

Art. VII. Utrum liceat pecuniam mutuo accipere sub usura? ibid.

Art. VIII. De Montibus Pietatis, & Lombardis. 457.

DISSERTATIO V. De Censibus, Cambiis, Contractu societatis. 458.

Art. I. De Censibus. ibid.

§. I. Quid & quotuplex sit Censur? ibid.

§. II. Utrum census tam realis, quam personalis, sit licitus? ibid.

Solvuntur Objectiones. 459.

§. III. Variæ quaestiones circa census resolvuntur. 460.

Art. II. De Cambio. 461.

§. I. Quid & quotuplex sit cambium? ibid.

§. II. Utrum cambium sit licitum? ibid.

§. III. Quid de cambio ad terminum Francofurtensium, & Bysuntinum? 463.

Art. III. De contractu societatis. 463.

§. I. Quid & quotuplex sit contractus societatis; & an sit licitus? ibid.

§. II. De modo ineundi societatem. ibid.

§. III. De contractu triplici. 464.

Solvuntur Objectiones. 466.

DISSERTATIO VI. De ceteris contractibus. 468.

Art. I. De locatione & conductione. 468.

§. I. Quid sit locatio & conductio? ibid.

§. II. Utrum, si conductor impediatur ab usu, vel fructu rei conductae, teneatur solvere pensionem? 469.

Consecraria. ibid.

§. III. Variæ quaestiones resolvuntur circa presentem materiam. 470.

Art. II. De emphiteusi & feudo. 471.

Art. III. De commodato, precario, & deposito. ibid.

Art. IV. De fidejussione, assecuratione, hypotheca, pignore & transactione. 472.

Art. V. De ludo & sponione. 473.

§. I. Utrum ludus generatim sit licitus. ibid.

§. II. Utrum ludus cum pacto lucri pro victore sit secundum se illicitus. 474.

Conditiones requisitae ad ludum cum pacto. ibid.

§. III. Utrum ludus cum pacto Jure positivo sit prohibitus? 475.

§. IV. Utrum victor in ludo prohibito possit lucrum retinere, & victus teneatur resolvere? ibid.

§. V. De sponione. 476.

TRACTATUS DE RELIGIONE, ET vitis oppositis.

DISSERTATIO I. De Religione secundum se. 477.

Art. I. Quid sit Religio? ibid.

Art. II. Utrum Religiosi sit Virtus Theologica, an Moralitas? ibid.

Art. III. Utrum Religio præmineat inter Virtutes morales? 478.

Art. IV. Utrum Religio habeat actus exteriores? ibid.

DISSERTATIO II. De actibus interioribus Religionis, qui sunt devotio.

Art. I. De Devotione. 479.

Art. II. De Oratione secundum se. ibid.

Art. III. De necessitate orandi. 480.

Art. IV. Utrum solus Deus sit orandus? ubi de invocatione Sanctorum contra Hæreticos. 481.

Solvuntur Objectiones Hæreticorum. 482.

Appendix. Petes 1. Utrum non sit tantum licitum & utile, sed etiam necessarium ad salutem invocare Sanctos? 484.

Petes 2. Utrum Orationes Sanctorum pro nobis ad Deum fusa semper exaudiantur? ibid.

Petes 3. Utrum animæ detentæ in Purgatorio possint a nobis invocari? 485.

Petes 4. Utrum saltem non orent pro necessitatibus nostris in genere? ibid.

Art. V. Quæ sint in oratione a Deo petenda? ubi de Oratione Dominica. ibid.

Art. VI. Pro quibus sit orandum, & quibus competat orare? 486.

Art. VII. De diurnitate & merito orationis. 487.

Art. VIII. De Orat. vocali, & Horis Canonicis. 488.

§. I. Utrum Oratio debeat esse vocalis? ibid.

§. II. Quid sonus, quot sunt Horæ Canonicae, quo tempore & quo Jure introductæ? ibid.

§. III. Quos afficiat obligatio recitandi Horas Canonicas? 489.

Titulus Beneficij. 489.

Consecraria. ibid.

Difficultas, utrum rata omissionis eodem modo accipienda sit pro Parocho ac pro Canonico, seu Beneficiato simpliciter? 490.

Altera difficultas, utrum, qui habet duplex Beneficium ex dispensatione, teneatur ad duplex Officium? 491.

Quid de Canonissis Belgicis? Tenentur ne ad Horas privatim? ibid.

Titulus Ordinis Sacri. ibid.

Titulus Professionis Religiosæ. ibid.

De Officio B. M. Virginis, Defunctorum & Psalmi Gradualibus, specialiter pro Ordine S. Dominici. 492.

§. IV. De Canonicorum obligatione ad Chorum. 493.

§. V. De forma recitandi Officium. 494.

§. VI. De tempore, ordine, loco, & situ recitandi Horas Canonicas. 495.

§. VII. De integritate & interrupt. Horarum. 496.

§. VIII. De intentione & attentione ad Horas. 497.

Intentio. 498.

Attentio. 499.

Solvuntur Objectiones. 500.

§. IX. De causis exsulantibus a recitatione Horarum. 501.

DIGRESSIO HISTORICA. De liberatione Imper. Trajani ab inferis. Ad art. 6. præced. Dissert. ibid.

Solvuntur Objectiones. 502.

DISSERTATIO III. De Actibus exterioribus Religionis, scilicet de Adoratione, Sacrificio, Oblatione, Primitiis, & Decimis. ibid.

Art. I. De Adoratione. ibid.

Art. II. De Sacrificio. 503.

Art. III. De Oblationibus & Primitiis. 505.

Art. IV. De Decimis. 507.

§. I. Utrum, & quo Jure debeantur Decimæ? ibid.

§. II. Ex quibus debeantur Decimæ? 506.

§. III. Quibus sint solvendæ Decimæ? 507.

§. IV. Qui teneatur solvere Decimas? ibid.

Religiosi non teneantur Decimas solvere. ibid.

DISSERTATIO IV. De Voto. 511.

Art. I. Quid sit Votum? ibid.

Art. II. De materia voti, Consecraria. 511.

Quaeritur utrum materia, quæ fuit apta voto, si fiat deinceps inepta, vel non bona, vel impossibilis aut partim apta, partim inepta, remaneat obligatio voti? ibid.

Consecraria? ibid.

Art. III. De obligatione voti. 513.

§. I. Utrum & quantum obliget votum? ibid.

Solvuntur Objectiones. 514.

Petes, utrum omnes transgressiones votorum sint ejusdem speciei? ibid.

Ex dictis resolvuntur plures casus. 515.

§. II. De tempore obligationis voti. 515.

§. III. Qualiter votum dubium obliget? 516.

§. IV. Utrum obligatio voti possit ad alios transire? ibid.

Art. IV. Utrum expediat aliquid votum, si quis magis meritorium & laudabile facere aliquid ex voto, quam sine voto? 517.

Art. V. De variis divisionibus voti; & in quo sita sit ejus solemnitas? 518.

Solvuntur Objectiones. 519.

Art. VI. An, & quomodo obliget votum conditionale & poenale? 520.

Specialia de voto poenali. 521.

Art. VII. Qui possint votum? 522.

Art. VIII. Quot, & quibus modis relaxatur obligatio voti? 523.

§. I. De simplici cessatione voti. 523.

Consecraria. ibid.

§. II. De irritatione voti. 524.

Circa vota Religiosorum. ibid.

Circa vota Filiorumfamilias. 527.

Circa vota Conjugum. 525.

§. III. Variæ difficultates resolvuntur circa irritationem votorum. 526.

§. IV. De dispensatione voti. 526.

Petes, Utrum in generali facultate dispensandi in votis comprehendatur facultas dispensandi in reservationibus? 528.

Petitiones quædam ib. & 529.

§. V. De commutatione voti. 530.

§. VI. Variæ difficultates resolvuntur circa commutationem voti. 531.

Circa Jubilæum. 531.

Art. IX. Utrum in votis solemnibus Ecclesia, seu SS. Pontifex possit dispensare? 532.

Solvuntur Objectiones. 532.

DIGRESSIO HISTORICA. De voto Jephte. Ad art. 2. Dissert. præced. 534.

Solvuntur Objectiones. 535.

DISSERTATIO V. De Juramento, Adoratione & Assumptione divini Nominis per Laudem. 536.

Art. I. Quid sit juramentum? 536.

Art. II. Quotuplex sit juramentum? 537.

Circa Juramentum implicitum, seu per Creaturas. 538.

Art. III. Utrum jurare sive per Deum, sive per creaturas, sit licitum, idque per se appetendum & frequentandum? 539.

Solvuntur Objectiones. 540.

Art. IV. Utrum convenienter ponantur tres comites juramenti, videlicet justitia, judicium, & veritas? 541.

Art. V. Quinam possint jurare? 542.

Art. VI. De obligatione juramenti. 542.

§. I. Utrum, & quantum obliget juramentum promissorium? 543.

Solvuntur Objectiones. 543.

§. II. De requisitis ex parte jurantis ad validitatem juramenti promissorii. 544.

§. III. Utrum juramentum metu extortum sit validum & obligatorium? ibid.

Solvuntur Objectiones. 544.

§. IV. De requisitis ex parte materis ad validitatem juramenti promissorii. 545.

§. V. Resolvuntur quædam difficultates circa juramentum promissorium. 546.

Art. VII. Utrum sit major obligatio juramenti, quam voti; & utrum obligatio juramenti transeat ad heredes. 547.

Art. VIII. De interpretatione juramenti promissorii in dubio. 548.

Art. IX. Quot & quibus modis relaxatur obligatio juramenti promissorii? 549.

Art. X. De Adjuratione. 549.

Art. XI. De Assumptione divini Nominis per laudem. 550.

Solvuntur Objectiones. 551.

De